

ת"פ 25099/04 - מדינת ישראל נגד אסאמה מטיר

בתי משפט

בית המשפט המחויז ירושלים

לפני כב' השופטת רבקה פרידמן-פלדמן

ת"פ 25099-04-12

19 ינואר 2014

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אסאמה מטיר

הנאשם

הכרעת דין

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום המיחס לו, בשני אישומים, עבירות של סיכון חי אדם בגין תחבורתו לפי סעיף 2(332) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "החוק"), עבירה של הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק, שתי עבירות של הסעת שב"ח לפי סעיף 12א(ג) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב - 1952, ושתי עבירות של נהיגה בזמן פסילה לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א - 1961.

2. על פי עובדות האישום הראשון, הנאשם פסול לנוהגה במשך 30 יום החל מיום 22.3.12.

ביום 15.4.12 סמוך לשעה 06:00 נаг הנאשם הרכב מסווג מצובייש מ.ג. 02-400-84-02 (להלן: "הרכב") בכביש 386 לכיוון צומת עין כרם. הרכב נעצר בשולי הכביש ונכנסו אליו 4 נוסעים תושבי שטחים השווים בישראל ללא היתר כדין.

לאחר שתצפית משטרתית הבחינה בכניסת השווים הבלטי חוקים לרכב, הוקם מחסום משטרתי לאחר היישוב ابن ספיר לכיוון צומת נס הרם (להלן: "המחסום"). הרכב נסע על כביש 386 לכיוון המחסום במהלך כהוא עוקף רכבים וחוצה לשם כך הפרדה רצוף ובעל כך גרים לרכיבים שבאו מולו לסתות לצדים. חלק מהזמן נסע אחרי הרכב, הרכב משטרתי מסווג טנדר איסוזו (להלן: "הטנדר"). הנאשם הגיע עם הרכב כמהר מטר לפני המחסום וכשהבחן בפרק התנועה שנוצר ובכך שלפניו מחסום, הרים את בלם היד וביצעו פניה פרסה כשהוא חוצה קו הפרדה רצוף, והחל לנסוע בגין תחבורתו הנגיד. הטנדר ועליו אוור כחול מהבבא עמד וחסם את הנטייב בו נסע הרכב. הנאשם ניסה להימלט וכשהבין כי אין בידיו לעשות כן האיז את מהירותו נסיעתו והתגנש במקוון בטנדר בעוצמה (להלן: "התאונה"). בהמשך התאונה הותח ראשו של הנאשם אל שמשת הרכב אך הוא יצא ב מהירות מהרכב ונמלט אל הוואדי הסמוך. כתוצאה מה תאונה נחבל נסע ברכב, שווה בלתי חוקי שישב ליד הנאשם, ופונה לקבלת טיפול רפואי. כמו כן השוטרים בטנדר נחבלו ונגרם נזק לטנדר ולרכבו של הנאשם.

על פי עובדות האישום השני, ביום 29.3.12 סמוך לשעה 09:09, נаг הנאשם הרכב בסמוך למחסום אלזעים מכיוון

עליה אדומים לכיוון ירושלים. ברכבו של הנאשם ישבו שני נוסעים, אחד מהם תושב שטחים השווה בישראל ללא היתר כדין.

3. לגבי האישום השני - בסיכון חזר בו ב"כ המאשימה מהעבירה של הסעת שב"ח וביקש להרשיء את הנאשם רק בעבירה של נהיגה בזמן פסילה (פרוטוקול עמ' 228), עבירה בה הנאשם מודה (תשובה לאישום פרוטוקול עמ' 7).

לגביו האישום הראשון - הנאשם כפר בכך שנסע במהירות ועקב רכבים תוך חציית קו הפרדה רצוף. הנאשם אישר כי כאשר הגיע לפיקח התנועה ביצע פנית פרסה על קו הפרדה רצוף, אך טען כי ברגע בו החלים את הפניה הגיע בו חזיות טנדר שבאה מהכיוון הנגדי ונסע בנגדו לכיוון התנועה. על הטנדר לא היה אור כחול והוא לא ידע שמדובר ברכב משטרתי. שמע קללות ואיומים, הרגיש מאויים וניסה להימלט רגלית. נפגע בתאונת. הנאשם מודה כי היו ברכבו נוסעים אך מכחיש כי מדובר בשוהים בלתי חוקיים או כי ידע שמדובר בשב"חים.

마חר שאין מחלוקת בין הצדדים לעניין האישום השני, מתמקדת הכרעת הדין בנסיבות המוחשיים לנואם באישום הראשון.

גרסת המאשימה

4. מטעם המאשימה העידו השוטרים שהיו מעורבים באירוע נשוא האישום הראשון. בנוסף לדוחותם בבית המשפט, הגיעו הסגנoria את הודעותם במשטרה של חלק מהשוטרים.

5. רס"ר שילה אביכזר:

א. עדות בבית המשפט:

משרת ביום"ר ירושלים של מג"ב, בפעולות האמורה תיפקד כמפקד הצוות.

ביום האירוע יצא עם הצוות לבצע פעילות נגד רשות מסיעים של שוהים בלתי חוקיים. חלק מהמצוות ביצעו תצפית על אזור מסוים שהם יודעים שיש שם איסוף של שוהים בלתי חוקיים, והם זיהו רכב מצובישי קולט לבן אוסף שב"חים (להלן: "הרכב"). קיבל על כך דיווח מהשוטר איציק אלפסי. לאחר שמדובר בכביש בעיתי שברבו קו הפרדה לבן, כאשר מניסיונם הנהנים המשיעים עוברים את הקו זהה, הם ניסו לצמצם אפשרות זאת על ידי ביצוע חסימה קשיחה, ככלומר: כאשר התצפית מדווחת על הרכב מסוים, הרכבים שבהמשך הציר מבצעים חסימה קר שנוצר פקק, הרכב החשוד מגייע לפקק, ורכב אחר של הצוות מגיע מאחוריו הרכב החשוד, חוסם את הציר מאחור ומבצע מעצר על הרכב החשוד.

בר עשו גם במקרה זה: הוא ישב בטנدر מסוימת ליד השוטר דודו סרור שהוא הנהג, והשוטר אלנתן שרוני שি�שב מאחור. לאחר שהתצפית הודיעה על הרכב, הם חיכו עד שראו את הרכב עובר אותם, ואז יצאו מאחוריו הרכב כדי לתפוס אותו. בינתיים חלק אחר של הצוות, וביניהם השוטר טל שלום, ביצעו חסימה על הכביש (להלן: "המחסום").

הם השתלבו בנסיבות מאחוריו הרכב ובהתחלה היו ביניהם 3 רכבים אך היה לו קשר עין עם הרכב רוב הדרך, חוץ מאשר בעיקולים. אז התחליל הרכיב לעקוּף רכבים שהיו לפניו. ציין כי רוב הרכבים החשודים נמצאים בקשר טלפוני האחד עם השני וכנראה הודיעו לנאים שיש מאחוריו הרכב משטרת וכאן הוא ניסה לברוח מהם.

הרכב התחליל לעקוּף רכבים, גם בחלק מהדרך בו העקיפה אסורה, ורק התרחק מהם, היו רגעים שהיו ביניהם אפילו 10 סלי' רכב. בשלב מסוים איבד קשר עין עם הרכב אך היה רגע כי ידע שהרכב יעצור במחסום. בזמן זהה הטנדר היה עדין סמי', כדי שהרכב לא ידע שהמשטרה בעקבותיו.

פתאום קיבל דיווח מטל שהרכב מבצע פנית פרסה על קוו הפרדה לבן. הדבר לא הפтиיע אותו כי מניסיון הוא יודע שכאשר רכבים כאלה מזהים חסימה הם מבצעים פנית פרסה, גם אם יש קוו הפרדה לבן. لكن, כאשר ראה את הרכב מבצע פנית פרסה, הוא ביצע "חסימה הפוכה": הורה לדודו הנגה להיכנס לנתק הבנדי ולעמוד עם הפנים לכיוון הרכב המנסה לברוח, במקביל לרכב אזרחי שעמד בפקק, וזאת תוך כדי הפעלת אור כחול על הגג וחיבשת כובע זיהוי, והכול במטריה לעצור את הרכב ולפרק אותו. שרוני הוא זה ששם את הצ'קלקה על הגג, ודודו הפעיל אותה. יודע שבשלב החסימה הצ'קלקה כבר דלקה. ביצוע החסימה נעשה כאשר הרכב היה למרחק של כ-50 מ' מהם. הרכב הגיע אליו מזוקל לא מiad חד ובנסיבות סבירה. ציין כי הוא מכיר טוב את הכביש, מדובר בכביש מפותל אך במקום התאונה הכביש היה ישר.

מרגע שביצע את החסימה ועד שהרכב הגיע אליו עברו שניות בודדות. לא ראה את הפרסה שביצע הרכב אבל ראה אותו מיד כשהוא סיים את העיקול והמשיך לכיוון בקו' שיר. לא היו רכבים ביניהם כי טל ביצוע חסימה בשני נתבי הנסיעה. ראה את הרכב נושא לכיוון בმაჲრიოთ וגיילה ופתחום מגביר מהירות, הנגה נתן גז עד כדי כך שהוא גם שמע את רעש המנוע, האיז לכיוון שלהם ונכנס בטנדר חזיתית בכל הכוח. באותו זמן השוטר שרוני, שישב מאחור בטנדר, רצה לצאת מהטנדר והוא עזק לו שהרכב מאיץ וכך שרוני הספיק להיכנס חזרה לטנדר. הטנדר הסתחרר ונעצר. הכל היה בשניות.

מארש שהוא מכיר את הנהלים ואת השלבים לביצוע חסימה משטרתית ומארש שהחסימה שביצע הייתה חסימה חפוזה ולא בוצעו כל השלבים הנדרשים, אך הדבר נעשה כך מאחר שלא היה לו זמן והוא רצה למנוע את המצב בו הרכב יחלוף על פניהם בכיוון הבנדי והם יאלצו לבצע אחריו מרדף, דבר שיש בו סיכון גבוה יותר. כולם היו בסכנות חיים, שרוני שבדיוק רצה לצאת מהרכב וכבר פתח את הדלת, וגם הוא, כי כבר הוריד את החגורה ורצה לצאת.

הוא פתח את הדלת וראה את הנהג הרכיב יוצא מהרכב ומתחליל לרווח לכיוון הוואדי. הנהג היה המומן כי כנראה לא חגר חגורת בטיחות וראשו נחבט בשמשה הקדםית.רכב היו נסועים, שווים בלתי חוקיים, שלא היו חגורים ואחד מהם נפצע. הוא רצה לצאת אחרי הנהג אבל דלת הטנדר התעתקמה ולקח לו קצת זמן לפתח אותה. לבסוף הצליח לפתח ורצ אחורי הנהג יחד עם השוטר דודו. תוך כדי כך עזק לשרוני לשמור על הרכבים ועל השווים הבלטי חוקיים. כאשר פרק מהרכב לא הסתכל על הצ'קלקה, אך כשחזר מהמרדף ראה אותה דולקת. יודע שכארה הגיעו כוחות נוספים למקום הם הורידו את הצד, כולל הצ'קלקה, לתוך הטנדר.

בהתחלה הם לא מצאו את הנהג-הנאשם, חיפשו אותו כשבועיים, אך בהמשך הוא נתפס. כשחזר לאזור התאונה אחורי המרדף ביקש להתרפנות כי לא הרגish טוב.

לאחר התאונה קיבל טיפול רפואי, היו לו כאבי גב וכאבים בצלעות והוא נשאר בבית שבועיים וחצי. בסיס לא היו פגיעות

ב. הودעה מיום 15.4.12 (ג/6): היום, קצר אחרי השעה 10:30, קיבל דיווח מעמדת התצפית לפיה זהה הרכב לבן מסוג מיצוביshi קולט מעמים תושבי שטחים. בהנחייתו, הוצאות של טל ביצע חסימה. זהה את הרכב חולף על פניו ויצא בנסעה אחריו כאשר 3-4 כלי הרכב הפרידו ביניהם. בשלב מסוים הרכב עקף את הרכבים שהיו לפני כן שהפרידו ביניהם כ-10 רכבים והוא איבד איתו קשר עין. הוצאות של טל ביצע חסימה קשיחה שיצרה פקק. טל דיווח לו שהוא רואה את הרכב החשוד מבצע סיבוב פרסה על קו הפרדה לבן רצוף. הוא עצמו היה בסוף הפקק, יצא מהנתיב וביצע בנטייב הנגדי חסימה קשיחה על ידי כן שהසם את כל הנתיב באמצעות הטנדר. היה עם אור כחול על הגג. לפני שהספיק לפרק מהטנדר, הרכב בא לעברם במהירות גבוהה ואף נראה היה שהוא הגביר מהירות, ונכנס בהם בעוצמה חזית. הטנדר עף מעט הצד ונаг הרכב יצא מהרכב והחל להימלט רגלית לכיוון הוואדי הסמוך. הוא פרק מהרכב עם דודו והם נעו רגלית לוואדי בסיעו מסוק. החשוד לא אותר והם חזרו לרכב בו היו ארבעת הנוסעים, תושבי שטחים ללא אישורים. אחד מהם נזקק לטיפול רפואי.

ג. הודה מיום 16.4.12 (ג/7): מסר שכאשר עמד בפקק לא זהה את הרכב החשוד כי היו ביניהם רכבים וגם היה עיקול בכביש. לא ראה את הרכב מבצע פנית פרסה. כאשר ראה אותו זה היה כשהרכב הגיע לסוף העיקול, מרחק 30-40 מ' מהמקום בו הטנדר היה. הרכב לא נסע ב מהירות אך כשראה אותם הגביר מהירות למרות שהיה לו זמן לעצור. הוא עצמו ישב בטנדר עם כובע זיהוי על הראש, ועל הטנדר הייתה צ'קלקה. אחרי שייצאו מהטנדר שרוני הוריד את הצ'קלקה. מתחילה המ叙述 הנחה את כולם לחבוע כובע זיהוי ולשים את הצ'קלקה. לאחר ההתנגשות הרכב עמד בזווית לכיוון הנגדי.

6. דוד סרו:

א. עדותו בבית המשפט:

משרת במג"ב, היה נהג הרכב במצוות של שילה.

במהלך הפעולות המבצעית קיבל דיווח מצוות אחר שרכב מסווג מיצוביshi קולט ביצב לבן מעמים בלתי חוקיים. הם זיהו את הרכב עבור אותם ויצאו אחריו. הרכב עקף כמה רכבים, רוב הדרך על פס לבן. ראה רכבים סוטים מהנתיב שלהם לכיוון מעקה הבטיחות בגלל העקיפות. היה שלב שבו ביניהם אפילו 7 רכבים. כן היה עד שהרכב הגיע לפקק שנוצר בשל חסימה שהחלק מהם עשה. לא זכר כמה זמן נסעו אחריו הרכב, חשב שקילומטרים בודדים.

קיבלו דיווח בקשר שהרכב ביצע פנית פרסה וחזר חזרה לכיוונם. שילה אמר לו לחסום את הנתיב הנגדי שלא יהיה בו רכבים, וכך עשה. לאחר כמה שניות זיהה את הרכב מגיע לכיוונם. לא ראה את הרכב מבצע פנית פרסה אבל ראה אותו מולם כ-35 מ' לפניהם. בשלב הזה הצ'קלקה כבר הייתה על הגג של הטנדר, שילה אמר לשרוני לשים אותה והוא הדליק אותה, לא זכר מתי בדיקן זה היה. ראה את נהג הרכב מסתכל ימינה ושמאליה, וכשראה שאין לו لأن לנסוע הוא פשוט המשיך ישר ב מהירות. שמע את המנווע עולה. הרכב נכנס בהם חזיתית. הטנדר עמד סטטי, והוא היה עם רגל על הברקס.

אין לו ספק שהנאשם ראה שמדובר בטנדר משטרתי, גם כי ידוע להם שהמשיעים מכירים את רכבי המשטרה, וגם כי על גג הרכב הייתה צ'יקלקה דולקט שהוא עצמו הפעיל. הcptor שלו נמצא ליד הוגה. מאשר שלא בדק בפועל שהצ'יקלקה עובדת.

בזמן שעמד סטטי שרון רצה לפרק מרכיב. הוא שמע את הדלת נפתחת וכשהרכב נכנס בהם הוא חשב ששרון נפגע. רק בדיעד התברר לו ששרון הספיק לחזור חזרה לרכב.

שהרכב נכנס בהם הם היו בהלם ולכךלקח להם כמה שניות עד שייצאו מהטנدر. כשיצא מהטנדר ראה את נהג הרכב בורח לכיוון הוואדי. שילה והוא ירדו אחורי והתפצלו. הוא ירד בשביל למטה וחבר לשוטרים נוספים שהגיעו קצת אחרי התאונה. עשו סייבוב במקום והגיעו למטה לכיכר לשם בא רכב משטרתי שאסף אותם חזרה למקום התאונה. הגיעו חזרה לאחר כשעות, והנאשם נעצר כמה שעות לאחר מכן במקום סמוך.

אחרי האירוע הלהר ל"ביקורופא" כי היו לו כאבים בברך ובגב.

מאשר שפגש את שילה בפרקיליות כאשר הלך לעבר על ההודעות שלו. מאשר שהגיע הבוקר לבית המשפט יחד עם שילה ברכב. מכחיש שתיאמו גרסאות. מדגיש שכאשר נגבהה ממנו עדין הוא עדין היה בהלם ובלחץ מהתאונה ולכן יוכל להיות שהודעה החסיר פרטים, כמו למשל שאמר בהודעה שכאשר ראה את הרכב לפניו זה היה למרחק 15 מ', אך היום מבין שהוא לא יכול להיות כך שכן הרכב היה למרחק רב יותר מהם. לא ידע לאמר מרחוקים. מאשר שלמהרת נגבהה ממנו הודעה נוספת. מדגיש שביצע את החסימה לאחר ששלחה נתן לו הוראה לעשות כן.

ב. הودעה מיום 15.4.12 (ג/4): היה נהג הטנדר. קיבלו דיווח מצוות אחר על רכב שהעים תושבי שטחים, הבחינו ברכב עבר אותם ונסעו אחורי כ-2 ק"מ. לפניהם היו כ-6 כלי רכב ומרחק ביניהם היה כ-200 מ'. לא היה בקשר עין רציף עם הרכב בגל העיקולים. הרכב עקף רכבים על פס לבן, גرم לרכבים שהגיעו מולו לסוטות לצדדים, וסיכון אותם.

צוות אחר ביצע חסימה שיצרה פקק, וכשהרכב זהה את הפקק הוא ביצע פנית פרסה והחל לנסוע חזרה. השוטר שרון החל לבצע פריקה מהදלת השמאלית האחורי של הרכב, ובסלב זה, כמה שניות לאחר שקיבלו דיווח על הפרסה, הבחן כי הרכב מגע לכוונים במהירות וחשש לחיו של שרון ועל כן נכנס לנחית הנגדי כדי לבצע חסימה של הנטיב ומנוע עפיפה בשרון. בשלב זה הרכב היה למרחק כ-15 מ' מהם. הרכב הגביר מהירות והתנגש בהם חזיתית. הרכב נעצר והנהג נמלט. הוא יצא החוצה אחורי וראה אותו נכנס לעיר סבור, קופץ לעבר תהום של כ-10 מ', מתגלגל וממשיך בדרכו. שרון נשאר עם הרכב ובו השב"חים.

ג. הودעה מיום 16.4.12 (ג/5): כאשר ראה את הרכב מגע מולם זה היה למרחק כ-35 מ'. ראה את הנהג נסע במהירות רגילה אך ברגע שזיהה אותם, למרחק 30 מ' לעיר, הוא ניסה לברוח לצדדים וכשראה שאין לו אפשרות כזו, הגביר מהירות ונכנס בהם. שמע את הסל"דים עולים. זוכר בוודאות שהיתה להם צ'יקלקה על הוגג, שמו אותה כשביצעו את החסימה. לאחר מכן שרון הוריד את כל הציוד.

7. אלנתן שרון:

א. עדותו בבית המשפט:

בלש ביחידת כפיר ימ"ר מג"ב ירושלים.

ביום האירוע היה הרכב עם שילה ודודו, ישב מאחורי דודו הנהג. איציק אלפסי שהיה בתצפית דיווח להם בקשר על רכב לבן מסווג מיצוביshi קולט שהעמיסה כמה אנשים.

הם ישבו בטנדר DMAX והתחבאו בשולי הדרון, וכשהרכב עבר אותם הם יצאו אחריו. נסעו אחריו כ-5 דקות, כאשר בקצתה הכבש ביצע הוצאות של טל וסאלח חסימה. הרכב התקדם, עקף רכבים בפס לבן והמרחק ביניהם גדל לכ-20 מ'.

כשהם הגיעו לפיקק תל דיווח לשילה שהרכב מבצע פנית פרסה. הוציא צ'קלקה, בעקבות הוראה של שילה, ודודו הדליק אותה, והם נכנסו לנ庭יב הנגדי וחסמו אותו, כך שהרכב לא הייתה אפשרות לעברו. לא הספיקו לשים כובעי זיהוי. ממעברים קודמים ידע שבמצבים כאלה הרכב החשוד נעצר וחשודים מנסים לברוח, لكن ברגע שהטנדר עבר לנ庭יב הנגדי הוא כבר פתח את הדלת והיה עם חצי רגל בחוץ, חיכה לעצירה כדי לצאת ולעוצר את הנוסעים הרכב, ופתחם שמע את שילה צועק: "הוא מאיז", ושמע רעש כמו של מנוע ממרא וכהשתכל ראה את הרכב מתќדם לכיוונם מהעיקול במרחיק של כ-15 מ' או קצת יותר. זה היה כ-8 שניות אחרי שדיעו שהם שהרכב ביצע פנית פרסה. סגר את הדלת, נזרק לתוך האוטו אחורה כי לא היה חגור, והרגיש את הזעוז של התתגשות. שילה ודודו היו הראשונים להתעשות. ראה את שילה נאבק לפתוח את הדלת כי נראה מעוצמת המכחה הדלותות ננעל. דודו פתח את הנעליה הכללית ושילה ודודו פרקו. לאחר כ-10 שניות גם הוא יצא וראה את שילה ודודו רודפים אחרי הנהג לכיוון הוואדי. עבר את מעקה הבטיחות אבל שילה אמר לו להישאר לשומר על הרכבם ועל החשודים. שם על עצמו כבע משטרת, כיון את התנועה וחיכה עד שהגיעו קצינים. הרכב היו 4 או 5 חשודים, 3 מתוכם מחוסרי הכרה. אחד מהם נפצע באורח חמור יותר ופונה על ידי אמבולנס של הצלב האדום. שמר על החשודים שגם לא יכולו להתנגד.

לאחר כ-10 דקות הגיע הסמ"פ של היחידה, איתני ליכטינגן, יחד עם קצין חקירות שלומי בן ابو. הם שאלו אותו על האירוע, שלומי צילם את הזרה, וביקשו ממנו לפנות את הטנדר כדי שיגררו אותו. פינה מהטנדר את כל הצד המשטרתי חז' מהצ'קלקה שהכנים חזרה לטנדר. שלומי צילם קודם את הרכב החשוד ובינתיים איתני נתן לו את ההוראה לפנות את הטנדר, ואחר כך שלומי צילם את הטנדר. בהמשך הגיעו כוחות נוספים.

בעקבות האירוע סבל מכאים בבطن, בגב וביר. יומיים לאחר האירוע מסר הודעה לחוקר שהגיע לביתו לחזור אותו. נסע היום לבית המשפט יחד עם שילה, דודו, איציק וטל. נפגשו גם בתנהנה כאשר הגיעו לעבר על הדו"חות שלהם. אז אמרו להם לא לדבר על המקרה.

הדגש שכאשר ראה את הרכב היה לנאים מספיק זמן לעצור. לא חסמו אותו באופן מפתיע אלא עמדו עם צ'קלקה.

ב. דוח' פועלה מיום 15.4.12 (ג/3): בשעה 10:43 קובל דיווח על ידי תצפיתן על הרכב לבן מסווג מיצוביshi קולט שככל הנראה מעmis שב"חים. החלו בניסיעה ונערכו למעצר על ידי קר שבוצעה חסימה ונוצר פיקק. הרכב הגיע לפיקק וביצעת פנית פרסה בכו לבן. בשלב זה הטנדר בו היה, עליו פיקק שילה, ביצע חסימה קשה. הרכב זיהה את רכבם שעלה גנו הייתה צ'קלקה, והחל בניסיעה מהירה בכוונה לנגח אותם בחזקה. לאחר שהרכב נכנס לטנדר שלהם, החשוד יצא

מהרכב וברוח לכיוון הוואדי הסמוך. שילה ודודו יצאו בריצה אחריו אך לא איתרו אותו.

ג. הودעה מיום 17.4.12 (נ/2): בטנדר ישב בכסא האחורי הנוהג דודו. היה מוכן עם הצ'קלקה ביד, וכשדוחות להם שהרכב החשוד מבצע פנית פרסה, מיד הניח את הצ'קלקה על הגג והם חסמו את הנטייה השני. הצ'קלקה נדלקה. כשהיו בקשר עין עם הרכב הוא פתח את הדלת האחורי כי היה בטוח שהרכב יעצור. אך כשמע את הלחיצה על הגג נכנס חזרה לרכב וסגר את הדלת. הרכב נכנס בהם. לנាសם היה כ-30 מ' מרחק ביניהם וגם אי אפשר לא לזהות את הצ'קלקה, אך שהיה לו מספיק זמן לעצוז, אך הוא בחר להאייז. לאחר כמה שניות שהם עיכלו מה קרה, שלושתם פרקו מהטנדר. שילה אמר לו לשמור על השב"חים. איתי הקצין הגיע לזירה ואמר לו שగירר אמרו להגיע ולכן עליו לפנות את הטנדר. שאל מה לעשות עם הצ'קלקה ואיתי אמר לו להשאיר אותה בטנדר. הודיעו אותה מהગג והכניסו אותה. לפחות 20-30 دق' הצ'קלקה הייתה על הגג. כחצי שעה לאחר האירוע שלומי צילם את הזירה.

8. **איציק אלפסי:** ביום האירוע זיהה מצובישי קולט לבנה מגיעה מכיוון הציג בו ידוע להם מפעליות קודומות שאספין תושבים שטחים. המצובישי עצהה בשולי הכביש, צפירה כמה פעמים, ולכיוונה רצו 4-5 חשודים שעלו לרכב עם שקיות ותיקים.

דיווח על כך למפקד הוצאות שילה, ובכך הסתיים תפקידו.

9. **טל קידר:** ביום האירוע התבקש על ידי מפקד הפעולות להתמקם במקום מסוים עם רכב משטרתי. יחד איתו היו השוטרים סאלח טורק ומארק צרפתי. קיבל דיווח על מצובישי קולט לבנה, והם הקימו מחסום כנדש: דוקרים, צ'קלקה על הגג, כובע זיהוי על הראש ומגה לייט ביד. בעקבות כך התנוועה נעצרה. זיהה את הרכב החשוד מגיע, במרחב של כ-100 מ' ממנו, וכאשר הנוהג ראה את המחסום הוא ביצע פנית פרסה וחזר לכיוון השני. בשלב זהה איבד קשר עין עם הרכב. דיווח על כך לשילה.

צין כי מדובר בכביש צר ודי מפותל שלא נסעים בו מהר בגל הפיתולים כך שלרכבים שmaguis יש כ-200 מ' לראות את המחסום ולבלום.

כאשר שמע בקשר שהרכב נכנס בטנדר של שילה, הוא והשוטר מרק צמצמו ברגל בריצה מהירה לכיוון שילה, וסאלח קיפל את המחסום ובא עם הרכב לכיוונו.

זמן מה לאחר האירוע עשו בדיקה, מעין שחזור. אולי זה היה למחירת האירוע. הגיע לזירה יחד עם נתי לוי ושלומי בן ابو. הצבע על המקום בו הרכב ביצע פנית פרסה והסתכלו גם על מקום התאונה, וצילמו. לא זוכר אם מددו מרחקים.

הוא עצמו לא ראה את התאונה כי עמד מאחור ולא היה לו קשר עין עם מקום התאונה.

10. **סאלח טורק:** ביום האירוע היה חלק מכוח המעצר. נהג ברכב שביצע את החסימה וטל היה אחראי עליהם. הרכב שלהם היה עם צ'קלקה. לא ראה את התאונה.

כאשר השוטרים האחרים רצו לכיוון התאונה, הוא קיפל את המחסום ונסע אחריהם. בהמשך ירד לוואדי לסרוק אותו

במטרה לתפוס את הנאשם אף לא הצלחו. לאחר זמן מה קיבלו דיווח שהוא נתפס. נסעו למקום וזיהה את הנאשם. עצר את הנאשם ומילא דוח מעצר.

11. שלומי בן אבו: קצין חקירות בימ"ר מג"ב ירושלים. בזמן האירוע היה הקצין הממונה על חקירת האירוע.

הגע לזירה כ-25 דקות אחרי התאונה יחד עם סמ"פ היחידה, איתם ליכטנטל. הנג הרכב לא היה שם ושני הרכבים עמדו אחד מול השני. בתוך המיצובי של השוטרים היו שלושה תושבי שטחים. איתם שוחח עם השוטרים שהיו במקום, והוא עצמו התעסק עם הזירה: ראשית בדק אם מישו זוקק לטיפול רפואי. זיהה את החשודים שהיו בתוך הרכב וצילם את המקום. בדקם את תעוזות הזהות של החשודים ברכב וביררו בעלות של הרכב. צילם את הרכבים במצב בו הם היו, הרכבים לא הוזו. לא זכר אם צילם מיד כשהגיע לזרה.

למרות הגיעו שוב לזרה, חשב שהה היה בגלל שעלה טענה שנג הרכב לא הספיק לבلوم. עמד במקום התאונה וביצע בדיקה כמה זמן ל לוקחרכב רגיל בנסיבות רגילה להגיע למקום. צילם זאת גם בוידיאו. בדק את המרחקים בין המקום בו הרכב ביצע פנית פרסה לבין מקום התאונה, חשב שמדובר בכ-80 מ', לא מدد עם מטר. זיהה טוב את מקום התאונה כי נשארו בו סימנים, ואת המקום בו בוצעה פנית הפרסה ידע כי היו אליו השוטרים שעמדו במחסום ואמרו לו. צשיכלים בוידיאו עמד במרכז הכביש לכיוון השולטים. לקח כמה דוגמאות של רכבים שנשענו לכיוון התאונה, ובדק כמה זמן לוקח להם להגיע לשם. נמצא כי מדובר במספר שניות, כ-4 שניות, המסבירות כדי לבلوم.

הוגש לוח צילומים שצילם העד בזירה סמוך לאחר התאונה (ת/3), והסרט ש汇报 האירוע שצולם בזירה על ידי המשטרה ביום 16.4.12 (ת/4).

12. מיי תבורו: גובה הודעת הנאשם. החקירה הוקלטה ותורגמה על ידי השוטר סאלח טורק. ידוע לו שסאלח היה חלק מהכוח שערך את הפעולות נשוא האירוע.

העד כי במסגרת החקירה התבקש לבדוק את רכבו של הנאשם ועשה זאת יחד עם קצין תנועה בשם יוני נגר. אל טנדר משטרתי בו הוא נהג נגרר רכב הנאשם בו ישב הקצין יוני. לפי סימן של יוני הוא עצר את הטנדר וכך יוני בדק את בלמי הרכב. מהבדיקה עלה כי הבלמים היו תקינים וכך גם ההיגוי.

ביום 16.4.12 כתוב מזכיר שכותרתו "שיחה עם השוטרים באירוע" וזאת לאחר ששהה בטלפון עם השוטרים שהו בטנדר, במטרה לברר את המרחק בו זיהו לראשונה את רכבו של הנאשם. שילה אמר לו שזיהה אותו במהלך של 40 מ', ודודה ענה 35 מ'. שרון לא נתן תשובה ואמר שהוא לא ידוע לאמוד את המרחק, אף היה לנאים די זמן לעצור.

בכל הנוגע למזכיר מיום 17.4.12 שכותרתו "דו"ח צילום זורת אירוע", מסר כי הוא לא ערך אותו אלא שלומי בן אבו, אף שמו מופיע על גבי המזכיר מאחר שלומי כתב אותו במחשב שלו וככל הנראה הוא שכח לשנות את שם המשתמש במערכת.

במסגרת עדותו של תבורו הוגש הודעת הנאשם (ת/1) והקלטה החקירה (ת/2).

13. במסגרת ראיות המאשימה הוגשו גם המסמכים הבאים:

עמוד 8

- (1) תעוזת עובד ציבור מיום 16.4.12 החתום על ידי דני גור, ממפקדת מנהא"ז איו"ש (ת/7). מהתעודה עולה כי לארבעת השווים הבלטי חוקים לא היו היתר נסעה ושהיה בתוקף.
- (2) תעוזת עובד ציבור מיום 18.4.12 החתום על ידי ליאת מלמד (ת/8), ממנה עולה כי לשווים הבלטי חוקים לא היה רישון לשיכת ארעי או קבע בישראל.
- (3) מסמכים רפואיים מחברת "ביקורופא", המתיחסים לפגיעות הגוף של השוטרים שילה אביבזר, דודו סרור ואלנתן שרון (ת/9) בעקבות האירוע.

גרסת הנאשם

14. גרסתו הראשונה של הנאשם ניתנה ביום האירוע 15.4.12 (ת/1).

מסר כי ביום האירוע קם בשעה 00:10 ולא עשה דבר. אין לו עבודה. בהמשך התקשר אליו חבר מהשתחים, שאמור לו שחבר שלו נתן לו את מספר הטלפון. לדבריו **"לקחתי את השב"חים מבית שימוש ליד המחסום יש שם תחנת דלק והייתי לוקח אותם לירושלים. העלייתי אותם וראיתי מחסום הסטובבטי עם הרכב הרמתני הנדרקס ולהצתתי פול על הגז פחדתי וברחתני ועפתי על המשמה"**.

זו פעמי ראשונה שהוא מסיע לשווים בלטי חוקים, לא עובד בזה. העלה ארבעה תושבי שטחים שלא מכיר. לא קיבל על כך כסף, מי שדיבר אותו אמר לו שאחריו שיוריד את השווים הוא יקבל כסף. הרכב שלו ורשום על שמו.

אישור שכאשר נעצר אמר לשוטרים שהוא עובד עם רמי כסותירו. רמי הוא זה שהתקשר אליו. רמי שאל אותו במא הוא עובד וענה לו שבאלומינום. רמי אמר לו שהוא צריך שיעשה בשביו **"נגללה"** מבית שימוש. ענה לרמי שהוא לא רוצה לחתת שווים בלטי חוקים אך רמי שכנע אותו ואמר לו שיש להם אישורים להיות בישראל. לא ביקש לראות את האישורים. יודע שאסור להסיע תושבי שטחים ללא אישורים.

כאשר הגיע עם הרכב למיחסם רמי התקשר אליו, אמר לו שהוא לפני פניו במיחסם ושיעשה פרסה ויתן **"פול גז"**. לא מכיר את רמי ולא ראה אותו.

נהג רגיל, 70 קמ"ש. **"התפרנס"** ונכנס ברכב, לא ראה כלום.

15. לאחר מכן, 16.4.12, מסר הנאשם הודעה נוספת נוספת (ת/5):

אישור שהוא בפסילה כבר בחודש. יודע שטעה כאשר נהג בפסילה. בעבר נתפס במיחסם אלזעים כשהוא מסיע תושבי שטחים, אך לא ידע שהם תושבי שטחים. לפני בחודש גם נתפס נהג בפסילה, עשה זאת כי אמא שלו הייתה בבית חולים והוא היה חייב לנסוע.

"ברכב שלי, אני הלכו הבלמים ולא רציתי להיכנס ברכב שקדימה, הרמתי אמפרקס ועצרתי את הרכב והרכב הסטובב הפוך ואז הרכב התנדר נכנס بي". לא הייתה חסימה משטרתית ולא היה פקק, נסע לאט במהירות 40-30

קמ"ש, בירידה, הבחן שהבלמים הלכו איז הרים את ההנדברקס והסתובב. לפני שעשה זאת הסתכל במראה ולא ראה רכבים, גם לא בכיוון הנגדי.

גם בחקירה הקודמת, בה היה מתורגמן, סיפר על הבלמים. לא ראה בכלל הרכב משטרתי. נסע במהירות רגילה ולא ראה רכב מולו, רק כשהרים את ההנדברקס ראה שנכנס בו רכב. **"ברגע שעשית את הפרסה ואז קרתת התאונה".** לא ראה כלום, לא נסע ב מהירות גבוהה ולא האיז את הרכב כשראה את השוטרים. התחלו לקלל אותו ולכך ברוח.

היה עם חgorה ונפצע מהזוכיות בחילון.

הוגשה הkalת החקירה ת/6.

16. עדות הנאשם בבית המשפט:

ביום האירוע היה בבית כאשר התקשר אליו חבר בשם רמי קוסטרו ואמר לו שהוא צריך אותו דחוף בבית שמש. כאשר הגיע לבית שמש הוא פגש ברמי בתחנת הדלק ליד בית שמש. רמי ביקש ממנו שייקח ארבעה אנשים. שאל האם יש לאוותם אנשים תעוזות זהות של ירושלים ורמי ענה שיש להם תעוזות של הגדה. סירב להסיע אותם אך רמי אמר לו שיש להם היתרין כניסה לישראל. השתקנע והסכים להסיע אותם לתחנה המרכזית בירושלים, מה גם זהה כבר היה בדרך שלו הביתה. אסף את האנשים מהרכב של רמי ישן לרכב שלו. לא צפר להם שהם לא רצוי, נכנסו רגיל. הנאשם ציר את המקום בו פגש את רמי - ת/10.

הוא ורמי חברים. הוא בן 19 ורמי בן 42, לא יודע במא רמי עובד. הכיר את רמי כשעשה אצליו פעם עבודות אלומיניום. כשרמי ביקש ממנו שיבוא הוא הגיע כי מכיר את רמי כאדם טוב וחשב שהוא לצרה. יודע שבאותו היום הרכב של רמי התקלקל ורמי ביקש ממנו שיבוא כי יש לו תקלה ברכב, אבל לא יודע למה רמי התקשר דווקא אליו. מאשר שהוא בפסילה. בהודעה שלו במשטרה אמר שרמי ביקש ממנו לעשות "נגליה", אמר זאת כי לא היה "מאה אחוז" כאשר נחקר. כאשר פגש ברמי בתחנת הדלק בדק מה הבעיה ברכב שלו. רמי הזמין גור ו אמר לו: **"תעשה לי טובה שאתה חוזר הביתה, קח אותם בדרך לירושלים. היות זהה בדרך שלי".** לא דובר על כך שרמי שולם לו כסף תמורת ההסעה **"כל אחד בן אדם עוד לחבר שלו"**. אם במשטרה אמר שנאמר לו שאחורי שיוציא את הנוסעים יקבל כסף, אמר זאת כי במהלך החקירה הראש שלו היה במקום אחר. התכוון לכך שאחד החברים של רמי, שננסעו איתו ברכב, יביא לו כסף.

נסע דרך צור הדסה ולאחר כ-15 דקות הגיע למחסום. היו לפניו כ-16 מכוניות והוא ראה שאף אחד לא עבר במחסום. רמי התקשר ו אמר לו להסתובב חזרה, לא יודע لماذا. באותו השעה כבר היו לו חשודות שרמי עבד עליו ושאין לאוותם בחורים היתרין כניסה, כי האנשים שהסיע נראו מפוחדים. הסתכל לנטייב הנגדי וראה שאין שם אף רכב, והסתובב תוך כדי שהוא מרים קצת את ההנדברקס כי הנדברקס היה תקוע אצלו **"ברגע שתובטתי בו את הרכב פתאום יש משהו שהתנגב ברכב שלי וכל הפנים שלי, כל הזכויות裡面 פניהם שלי....על הראש שלי"** (עמ' 172). הנאשם שרטט את מקום התאונה - ת/11. ברגע שהסתובב הרכב התנגב בו. היה חגור באותו רגע.

כשהתעורר מהתאונה ראה הרכב לבן רגיל, שלא ראיתי עליו זהה הרכב משטרתי, מתחילה לחזור אחרת. פחד שהרכב יתנגש בו ולכך ברוח. אם היה יודע לזה משטרת לא היה בורח.

קפץ וברח ושב בכביש על המדרכה מדמים. הגיע רכב, האנשים שם אמרו לו שהם מהמשטרה, הרכיבו לו ולקחו אותו לתחנת המשטרה וגם שם הכו אותו למורת שהיא מעולף ומלא בדם. ביקש שיפנו אותו לבית חולים אך השוטרים סייבו ואמרו לו שקדם יחקרו אותו. אמר להם שהוא עייף ולא יכול לדבר אך הם התעקשו. לא היה בהכרה וככלו היה מלא בדם וכך חקרו אותו.

מאשר שנ Hag בפסילה ומבחן שטעה.

במהרש עדותו מסר הנאשם שבהתחלת התקשר אליו אחד החברים של רמי והציג לו להסיע אנשים תמורה כסף. הוא סירב לכך והמשיך לישון. אז רמי התקשר אליו וביקש ממנו טוביה והוא הלך. רק כשפגש ברמי התברר לו שרמי הוא זה ששלח את הבוחר הראשון לתקשר אליו. כך התכוון כאשר אמר במשטרה שהתקשר אליו "איש מהשטחים".

כן העיד הנאשם שב הודעה השנייה במשטרה מסר שהבלמים שלו ברכב התקלקלו, והסביר שעשה זאת כי כשהיה עצור, אחד העצורים המליך לו לספר זאת.

לא אמר במשטרה שנייה לעזר לרמי, כי היה מבולבל ובס�� קשה. עמד למות.

17. הוגשה מטעם הנאשם חוות דעת מומחה, של אין' גדי ויסמן.

בחווות הדעת, ביום 26.10.13 (ג/1), טען אינג' ויסמן כי המשטרה טעהה כאשר לא שלחה למקום התאונה בוחן תאונות דרכים אשר יבדוק את הזרה ויאוסף מצאים, שכן איסוף הממצאים היה יכול לאשׁר או לשולם אם האירוע היה אירוע פלילי, כפי שטעונת המאשימה, או תאונת דרכים.

עוד טען ויסמן שהכביש בו התרחש האירוע הינו כביש הררי ומפותל ללא שולץ בלבד, ומסומן כמעט לכל אורכו בקו הפרדה לבן רצוף, דבר השולץ כל אפשרות לרדת לצידי הכביש. על כן קובע ויסמן כי: "**אין כל אפשרות לבצע עקיפה תוך כדי שהרכב העוקף גורם לרכב שבא ממול לטסות לצדדים - אין בכלל הקטוע שלו המאפשר סטייה לצדדים ועקביה צזו תגרום לתאונה חזיתית ודאית**". עוד הוסיף ויסמן שחסימת הכביש על ידי הטנדרא היא דבר חמוץ ומיותר שכן בשל תנאי הכביש צזו מסכנתן הן את הרכב החוסם והן את כלי הרכב הנוסעים בכביש. כן נאמר כי שדה הרأיה לאורך כל הכביש מוגבל ולכן ניתן לומר כי הנאשם התגעש בטנדרא לאחר שהה חסם אותו במרחיק קטן ולא שדה רأיה מספק, "**ובמצב זה ההתגשות עם הרכב המשטרתי הייתה בלתי נמנעת תוך הפתעה לנואש**".

מבדיקה שערק ויסמן במקום הוא נמצא כי מקדם החיכוך בכביש הוא 0.6 מ'.

לסיכון, טען ויסמן כי העדר ממצאים של בוחן תאונות דרכים מטיל ספק רב לגבי הנטען בכתב האישום, שכן תרחיש סביר באותה המידה הוא שהנאשם הופתע מהטנדרא החוסם ולא הצליח לעזור לפני הפגיעה בו.

ויסמן העיד גם בבית המשפט.

בעבר שירת במחוז צפון של המשטרה כמהנדס תנוועה מחוץ.

ציין כי בחומר דעתו ניתח את האמור בכתב האישום בלבד, ולא בדק את גרסתו של הנאשם. כאשר ערך את חווות הדעת היה לפניו הסרט המשפטתי בלבד, ללא תמונות צבעוניות אלא בשחור-לבן בלבד, תמונות שאין מ Katzuvot ומתרכחות רק ברכבים ולא בסביבה. כמו כן הגיעו לזרה. בעקבות הביקור בזירה קבע כי מוקדם החיכוך הוא 0.6, קביעה שהיא לטובת הנאשם. בחומר הדעת כתב טבלת מרחקים (סעיף 4) המתיחסה למהירות הנסעה של הנאשם ומרחק העצירה, אף שם למשל הנאשם נסע 60 קמ"ש, איזו מוקדם חיכוך של 0.6 ידרשו לו 48 מ' כדי לעצור למחרי. הדגיש כי מהירות הרלוונטיות היא זו הנמדדת ברגע הפעלת הבלמים.

לדבריו, מאחר שבוחן תנוועה לא הגיע למקום לבדוק את הזירה, לא ניתן לקבוע בוודאות את נקודת הפרסה המדוייקת ולא את נקודת העצירה המדוייקת. גם מהצלום לא ניתן לקבוע אותם. لكن לא ניתן לדעת מהו המרחק בו היה הנאשם כאשר ראה לראשונה את הטנדר. לדעתו, בשל הפיתולים בכביש ושדה הראיה המוגבל, סביר להניח שלא מדובר במרחב רב אך לא ניתן לקבוע זאת ממשנית. לא יתכן שמדובר במרחב של 200 מ' בקו ישר, כי בכל הכביש זהה אין מרחק של 200 מ' בקו ישר. יתכן שראה את הרכב במרחב של 100 מ' בקו ישר ובמרחק זהה היה הנאשם יכול לעצור את הרכב למחרי. כן הדגיש כי בית המשפט חסרים נתונים שכן בהעדר בוחן תנוועה לא ניתן לקבוע את מקום ההתנגשות המדוייק, את שדה הראיה, כיצד עמדו כל הרכיב לאחר ההתנגשות, האם היו סימני בלימה, וכו"ב. מהתמונה בשחור-לבן שקיבל לידי לא ניתן לראות היטב את השטח כי התמונות אין מ Katzuvot. ניתן לראות מאחוריו הרכיב פיתול אך לא ניתן לקבוע בוודאות את המרחק עד סוף הפיתול, מעירך שמדובר בכ-20 מ', אשר אם כן הדבר, איזה אם הרכב נסע במהירות של 60 קמ"ש, לוקח לו 4 שניות לעبور את המקטע בין תחילת הפיתול מהמקום בו הוא נראה לראשונה, ועד לסוף התאונה.

בכל הנוגע לירידה לשולים, טען כי האמור בכתב האישום, לפיו כלי הרכב סטו לצדדים בעקבות עקיפות של הנאשם, אינם הגיוני, שכן אין שולים לכביש ואם רכב סוטה לצד הוא נופל לתהום או פוגע במעקה הבטיחות במידה שיש צזה. גם לא סביר שהרכיבים רק סטו קצת בנטייה שלהם, שכן במהירות נסעה של 70-80 קמ"ש, אם שלושה רכבים נמצאים בו זמינות לרוחב הכביש, סביר שאחד מהם יפגע במעקה הבטיחות.

ויסמן סיכם והuid כי אפשרות סבירה היא שהטנدر חסם את הנטייב והפтиיע את הנאשם. ומאחר שאפשרות זו לא נבדקה, לא ניתן לשלו לאותה.

דין ומסקנות

לגביה העבירות של נהיגה בזמן פסילה -

18. לעניין זה אין מחלוקת בין הצדדים, הנאשם אישר כי נהג בזמן פסילה, באישום השני (ת/5 וכן עמ' 178 ו-198 לפרוטוקול) כמו גם באישום הראשון (ראה פרוטוקול הדיון מיום 19.11.12).

19. אשר על כן יש להרשיע את הנאשם בשתי העבירות של נהיגה בזמן פסילה, לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה [נוסח

חדש], תשכ"א - 1961.

לגביה העבירה של הסעת שב"ח (האישום הראשון) -

20. לגבי היותם של הנוסעים תושבי שטחים, שנויים בלתי חוקיים -

העד אלנתן שרוני העיד לגבי זהותם של הנוסעים שהיו ברכבו של הנאשם - יוסף עודה, מוחמד סרחיין ותמונה סרחיין ועוד אחד שפונה לטיפול רפואי. שמותיהם של השלושה מופיעים גם בדו"ח פעולה של העד, נ/3.

מתעודות עובד הציבור שהוגשו (ת/7-ת/8) עולה כי הנוסעים שנטפו ברכבו של הנאשם הינם תושבי שטחים, וכי לא היו להם היתרי כניסה ושהיה בתוקף או רישון לישיבה בישראל.

21. אשר לידעתו של הנאשם כי הוא מסיע תושבי שטחים שהינם שנויים בלתי חוקיים -

א. מגירסתו של הנאשם, אין זו שבבבית המשפט, עולה כי הנאשם ידע והבין היבט כי הוא מסיע תושבי שטחים:

ראשית, הנאשם העיד, אין במשפטה והוא זו שבבבית המשפט, שבתחילתה סירב להסיע תושבי שטחים אך השתקנע כאשר רמי אמר לו שיש להם אישורי שהיה (ת/1 וכן עמ' 171 ו-200).

בהודעה ת/1 הוסיף שידוע לו שאסור להסיע תושבי שטחים ללא אישורים, אך לא ביקש מרמי לראות את האישורים.

בבית המשפט הוסיף שבתחילתה התקשר אליו אדם שהוא אינו מכיר והציג לו להסיע אנשים תמורת תשלום והוא סירב, וכי בהמשך התקשר אליו רמי וביקש ממנו טוביה והוא הסכים. כן מסר שכאשר הגיע לפיקק רמי התקשר ואמר לו לבצע פניה פרסה, היה לו כבר חשד שמדובר בשוהים בלתי חוקיים שכן ראה שהם פוחדים (עמ' 172).

שנייה, בעדויות שמסר הנאשם נמסר מספר גרסאות בכל הנוגע להסעת השב"חים: בתחילת, בהודעה שמסר ביום האירוע (ת/1), העיד כי רמי התקשר אליו וביקש שיעשה בשבילו "נגלה" מבית שימוש, ואמר שיקבל תשלום על כך לאחר שיוריד את הנוסעים.

בעודותם בבית המשפט שינה את גרסתו. בתחילת מסר רמי התקשר ואמר לו שהוא צריך אותם דוחוף בבית שימוש, כאשר הגיע לבית שימוש ממנו רמי לחת ארבעה אנשים (עמ' 171), הוא לא יודע למה רמי התקשר דזוקא אליו ובאו אליו מהר כי יודע שהוא בחור טוב (עמ' 175) וחשב שהוא צברה (עמ' 178).

בהמשך מסר רמי ביקש שיבוא אליו כי יש לו תקלת ברכב וכשהגיע למקום הוא ניסה לעזור לרמי לתקן את הרכב ולאחר מכן ראו שלא ניתן לתקן, רמי ביקש ממנו שיעשה לו טוביה ובדרך חזרה יקפייז את האנשים (עמ' 180-181).

זאת ועוד, הנאשם מסר כי רמי מבוגר ממנו במעטה מ-20 שנה, הוא לא יודע במה הוא עובד, ואין ביניהם קשר טוב מכך (עמ' 173-174, 199), וכן ציין כי הם לא דיברו על תשלום עבור ההסעה וכי הסכים לבוא לרמי כי: "**כל בן אדם**

עו^ר לחבר שלו" (עמ' 190).

אין ספק כי גרסת הנאשם לפיה הוא הסכים לנסוע מירושלים לבית שמש מבלי שהוא יודע למה ו/או כדי לעזור בתקלה ברכב של אדם שהוא אינו חבר קרוב שלו, אינו בן גילו והוא אף אינו יודע עליו פרטים חשובים, ולא כל תמורה - תמורה ואינה מתיחסת עם השכל הישר וההיגיון.

ריבוי הגרסאות וחוסר סבירותן מטיל ספק באמינותו של הנאשם ומחזק את המסקנה שה הנאשם הבין היטב שמדובר בשווים בלתי חוקיים, כפי שמסר בגרסהו הראשונית.

ב. תאור עליה הנושאים לרכב, כפי שעולה מעדותו של איציק אלפסי, מעיד על כך שלא מדובר בנושאים רגילים - העד מתאר הגעה של הנאשם ברכבו למקום האיסוף, המכונית עצמה בשולי הכביש, צפירה כמה פעמים, ואז רצץ לכיוונה החשודים והועלו לרכב עם שקיות ותיקים (עמ' 140). לא מדובר באנשים שהמתינו לצד הכביש להסעה אלא בני שנראה כי היו במקום מוסתר עד שהגיע הרכב שאסף אותם.

ג. יצוין כי בהתאם לסעיף 12(ד)(1) לחוק הכנסת לישראל תש"ב-1952, מוטלת חובה על מסיע שב"ח, שידע כי מדובר שב"ח, להוכיח כי בדק שבידי התושב הזר מסמכים שלפיהם הוא יושב בישראל כדי או להוכיח כי לא חשב שמדובר בשווה בלתי חוקי. בגרסהו הראשונית אישר הנאשם כי נאמר לו שמדובר בתושבי שטחים. הנאשם לא בדק את המסמכים של הנושאים וחישד כי מדובר בשווים בלתי חוקיים, ולפיכך אין לו הגנה מפני העבירה המיוחסת לו.

22. בנוסף, גם אם נבחר בגרסה הטובה ביותר מבחינתו של הנאשם, הרי שאף אם הנאשם לא ידע בוודאות כי מדובר בתושבי שטחים, לכל הפלחות, כעולה מדבריו, חישד כיvr הדבר, ולפיכך, התעלמותו מהחשד הינה בגדר "עכימת עיניים" השקולה לידיעה.

23. אשר על כן יש להרשיע את הנאשם בעבירה של הסעת שב"ח בכל הקשור לאיושו הראשוני.

לגביה העבירה של סיכון אדם בנתיב תחבורה -

24. המאשימה מייחסת לנימוק עבירה של סיכון אדם בנתיב תחבורה, בכל הנוגע לחלקו האחרון של האירוע - התנגשות רכבו של הנאשם ברכב המשטרתי שניסה לחסום אותו, לאחר שהנימוק ביצע פנית פרסה וחזר בנתיב הנגדי, הבחן ברכב המשטרתי, האיץ ופגע בו.

25. הגורם לתאונת - סיכון גרסאות השוטרים:

לדברי שילה מפקד הכוח, כפי שמסר את הדברים הן בהודעות והן בבית המשפט, הוא הורה על ביצוע "חסימה הפוכה" כאשר רכבו של הנאשם היה במרחק של כ-40 מ' מהם. ראה את הרכב מגיע לכיוון מעיקול ובונסעה לא מהירה. מספר שניות לאחר חסימה הרכיב הגיע אליו. ראה אותו מגביר מהירות ונכנס בהם חיזית בכל הכוח.

שרוני מסר אף הוא גרסה דומה. לדבריו ראה את הרכב מגע לעברם מרחק של כ-30 מ'. בעדותו בבית המשפט העיד גם כי ראה את הרכב מגע ממול כשהיה במרחק 15 מ' מהם (עמ' 104).

דודו מסר שתי גרסאות שונות: בהודעה הראשונה שמסר, ביום האירוע (נ/4), העיד כי הוא, שהיה הנגג בטנדר, החליט לחסום את הנטייב הנגדי לאחר שראה את הרכב מגע ל夸רטם במהלך בדיקת מהירותו ברגע בו שרוני התחליל ליצאת מהרכב, וחשש שהרכב יפגע בשронוי. כן הוסיף שהחסימה בוצעה כאשר הרכב היה במרחק של כ-15 מ' מהם. בהודעה הבאה שמסר למחרת (נ/5), מסר דודו שראה את הרכב מגע לכיוונם מרחק של כ-30 מ'. בבית המשפט שנייה דודו את גרסתו ומסר גרסה דומה לו של שילה ושרוני, לפיה החסימה בוצעה בהחיתתו של שילה, ונעשה כאשר הרכב היה במרחק של כ-35 מ' מהם. דודו העיד כי כאשר נחקר מיד לאחר התאונה הוא עדים לחוץ ונסע מההתאונה ולכן יכול להיות שמסר דברים אחרים, והיום, לאחר שחשב על האירוע, הבין שהדברים התנהלו אחרת (עמ' 74, 82, 84).

כל השוטרים העידו, הן בהודעותיהם והן בבית המשפט, כי במהלך החסימה הייתה על גג הטנדר צ'קלקה דולקת, ושילה הוסיף כי הוא היה עם כובע זהה על הראש.

26. הגורם לתאונה - סיכום גרסאות הנאשם:

בהודעה הראשונה שמסר (ת/1) העיד הנאשם שמיד לאחר שביצע פנית פרסה הוא נכנס לרכב. לא ראה כלום.

בהודעה שנייתה למחרת (ת/5) העיד הנאשם כי כאשר הגיע לפיקח הבחן שהבלמים שלו ברכב התקלקלו, ועשה פרסה כי לא רצה להיכנס לרכב שלפנוי. הסתווב לנטייב הנגדי "**ואז הרכב הטנדר נכנס ב'**". לפני שביצע את הפניה הסתכל במראות ולא ראה אף רכב בנטייב הנגדי. גם לאחר שאירעה התאונה הוא לא זיהה שמדובר ברכב משטרתי כי לא הייתה עליו צ'קלקה.

בתשובתו לאישום מסר הנאשם שמיד לאחר שהשלים את פנית הפרסה הוא פגע חיזיתית בטנדר שנסע בנטייב הנגדי נגד כיוון התנועה. הטנדר לא חסם אותו אלא נסע לכיוונו. לא היה עליו אור כחול והוא לא ידע שהוא רכב משטרתי.

בבית המשפט העיד הנאשם שברגע בו סובב את הרכב משהו התנגש בו "**כמו טיל**" (עמ' 186). לא הספיק לשים לב מה התנגש בו, אך לפני שביצע את הפרסה בדק במראות ולא היה אף רכב במסלול הנגדי. גם אחרי התאונה לא ראה צ'קלקה על הטנדר (עמ' 172, 186).

ה הנאשם העיד שבמהלך החקירה היה מלא בدم וכמעט התעלף, הוא ביקש מהחוקרים שלא לחקור אותו במצב זהה אך הם התעקשו (עמ' 173). בנוגע לגרסת הבלמים המקבוקלים, העיד שבעת שהה במעצר אחד העצורים עז לספר את הסיפור הזה (עמ' 195) (בנוגע לגרסה זו ראה עדות השוטר תבורי בנוגע לבדיקה שנערכה לרכב ממנו עולה כי הבלמים היו תקינים, עמ' 125).

אל גרסותיו של הנאשם מצטרפת גם חוות דעת המומחה ויסמן, לפיה, לאחר שהזירה לא נבדקה על ידי חוקר תאונות דרכים משטרתי ולא נאספו מהזירה ממצאים, לא ניתן לבסס את גרסת המאשימה המפורשת בכתב האישום, שכן ללא ממצאים וראיות לא ניתן לשולות את גרסת הנאשם (נ/1).

27. לאחר שבחןתי ובדקתי את העדויות, תור עיון בתמונות שצולמו ביום האירוע (ת/3) וצפיה בסרט השחזר שנערך למחמת התאונה (ת/4), מצאתי כי נותר ערפל במה שהתרחש בסיום האירוע.

לפנינו עומדות שתי גרסאות - זו של השוטרים שהיו ברכב המשטרתי שנפגע, לפיה רכבו של הנאשם הגיע מולם מהעיקול, לאחר מכן הגיעו לכך "פנית פרסה", הטנדר המשטרתי ביצע חסימה כאשר הרכב היה במרחק של כ-40 מ' מהם, וזה הנאשם האיץ את רכבו ופגע בהם; וגרסת הנאשם לפיה הסתכל במראות ולא ראה אף רכב בנطיב הנגדי, ביצע פנית פרסה ואז אירעה ההתנגשות.

עדויות השוטרים לגבי המרחק בו היו מהרכב כאשר ביצעו את החסימה, הינן הערכות בלבד ואף משتنנות ואין עיקיבות, כאשר השוטר דודו אף הדגיש כי הוא לא יודע לאמוד מרחקים (עמ' 85). גם השוטר שלומי בן ابو, אשר היה חלק מהצוות שביצע את הבדיקה לאחר האירוע ושבמסגרתה צולם השחזר ת/4, העיד כי המרחקים שקבע הם הערכה בלבד: "**לקחנו מידה ממוצעת, אבל להגיד שהה מדויק, לא החלטתי עם מטר**" (עמ' 158).

אין מחלוקת שלא זמן לזרת האירוע חוקר תאונות דרכים, ואין מחלוקת שגם החוקרים שהיו בזירה לא אספו ממצאים, וזאת על אף שהיו כאלה (כעולה מהסרט ת/4, בו נראהים על הכביש שברי זכוכית וסימני נזול הרדייטור של רכב הנאשם).

בاهדר ממצאים ובחינות מתאיימות, וכשלפנינו הערכות בלבד של השוטרים בוגרין למרחק בו היה הרכב הנאשם כאשר הטנדר המשטרתי נעמד מולו וחסם אותו - לא ניתן לקבוע קביעה חד משמעית בעניין זה.

מנגד, גרסתו של הנאשם, לפיה כאשר סיימ לבצע את הפרסה ראה פתאום למולו את הטנדר המשטרתי והתנגש בו, איןנה בלתי הגיוני והיא מתישבת עם חילוק מראיות - עם עדותו של איג'ג' יוסמן, לפיה אף אם נסע הנאשם במרירות סבירה של 60 קמ"ש, הרי שהיא זקוק לפחות לפחות 48.51 מ' כדי לבטום לחילוטין את רכבו, מרחק שלא מתישב עם חילוק מudioותיהם של השוטרים אשר העידו על מרחק קצר יותר, הודעתו במשטרה של השוטר דוד סרו, נ/4, לפיה חסם את הנטיב הנגדי כאשר רכבו של הנאשם היה כ- 15 מ' ממנו, ועודתו של שרוני המדבר אף הוא, באחת הגירושות, על מרחק של 15 מ'. הדבר מתישב גם עם העובדה של השוטרים בזמן האירוע בתוך הרכב, לאחר שלא הספיקו לצאת ממנו בביטחון.

לאמן הנמנע שהשוטרים סובבו את הטנדר במרחב קצר מדי מהמקום בו היה הנאשם, מרחק אשר הפטייע את הנאשם ולא אפשר לו לעצור את רכבו ולמנוע את ההתנגשות, וכי קול המנווע ששמעו השוטרים, אותו הם פירשו כ"לחיצה על הגז" והאצה לכיוונם, לא היה במטרה לפגוע בשוטרים אלא כדי לברוח מהמחסום המשטרתי כמו שייתר מהר, שהרי ברכבו של הנאשם היו שלוים בלתי חוקיים.

ולענין זה אין נפקא מינה לשאלת האם הייתה צ'קלקה על גג הטנדר אם לאו, שכן אם נעמד הטנדר בדרךו של הנאשם במרחב שלא אפשר לו לעצור, לא משנה אם הנאשם ידע שמדובר בטנדר משטרתי אם לאו.

28. תמייקה לגירושו של הנאשם ניתן למוצא גם בסרט השחזר של המשטרה, ת/4. בסרט מצולם הכביש בו היה האירוע, כאשר המצלמה נמצאת במקום בו הייתה ההתנגשות. בנוסף, עומד שוטר במרחב לא רב מקום ההתנגשות, ונאמר בסרט כי הוא מוצב במקום בו הסתוובו הנאשם סיבוב פרסה (וכך העיד גם שלומי בן ابو, עמ' 157).

בניגוד לגורסת השוטרים, לא מדובר במקום רחוק מהם, מדובר במקום בו לכואורה יכולו להבחן בנאשם כשהוא מסתווב. המיקום בו הוכח השוטר, מקום סיבוב הפרסה, והקירה בין ליבו מקום התנגשות, מתישבים עם גירסת הנאשם לפיה הופתע מונוחותו של הטנדר במקום, אותו לא ראה קודם לכן, וכך כל הרכב התנגש.

29. נטל הוכחת המפורט בכתב האישום מוטל על כתפי המאשימה. המאשימה לא עמדה בנטל ולא הוכחה מעבר לשפק סביר את גירסתה, לפיה הנאשם התנגש במכoon ברכב המשטרתי.

ציוין כי בשלב זה של האירוע, היו שני נתבי הכביש חסומים, כך שכאשר הסתווב הנאשם סיבוב פרסה, חזה קו לבן עבר לנטייב הנגדי, לא הגיעו רכבים מהנתיב הנגדי והוא לא סיכון רכבים כלשהם.

לפיכך, לא הוכחה העבירה של סיכון אדם בנטייב תחבורה, ויש לזכות את הנאשם מעבירה זו.

30. לא ניתן לסייע את הכרעת הדיון ללא התייחסות לשאלת אם החסימה שיצרו השוטרים ברכב המשטרתי, בנסיבות בהן נוצרה, נועשתה כפי שצרכיר ובהתאם לנוהלי המשטרה.

על פי "נווה אג"מ את"נ 22.241.22 מרדף אחר רכב נמלט", נ/8, חסימת כביש בכל רכב תיעשה "רק במקרים חריגים כמו שאחרון לעצירת רכב נמלט שיש חשש ממשי שיושביו עלולים לפגוע בחוי אדם". בנווהו ישנה הערה לפיה "הנווה מפרט מהו מחסום קשייך ומתי מותר להקים מחסום כזה כדי לעזור את הרכב הנרדף. יש להזכיר נושא זה בפני השוטרים שכן לעיתים שוטרים נוטים להשתמש בכל רכב כדי לחסום את מסלול הנסיעה של הרכב הנרדף מבלי לתת דעתם לכך שמדובר באמצעות אמצעי קטלני".

בענייננו, אמנם מדובר ברכב שהסיע שוהים בלתי חוקיים, אך ספק אם ניתן לקבוע "שיש חשש ממשי שיושביו עלולים פגוע בחוי אדם". השוטרים המעורביםניסו לעשות מלאכתם בתפיסת השוהים הבלתי חוקיים, אך נראה כי הרגנו מהנהלים וביצעו חסימה חפואה שלא בהתאם לכללים הנדרשים (עדות אביכזר). בהתחשב בכך שפנית פרסה כאמור צפiosa ואיננה חריגה (עדות אביכזר), מוטב היה שתהיה היררכות מראש לחסימת הנתיב הנגדי, מבעוד מועד, ולא ברגע האחורי באופן שעלול לגרום לפגעה בשוטרים או בנוסעי הרכב الآخر.

לגביה העבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו -

31. לאחר שקבעתי כי המאשימה לא הצליחה להוכיח כי הנאשם אשם בתאונת, אין לייחס לו עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו בגין התאונה.

עם זאת, בריחתו של הנאשם ממוקם האירוף לאחר התאונה יש בה הפרעה לשוטרים במילוי תפקידם.

הנאשם אישר שברח מיד אחרי התאונה, ונתן לכך מספר הסברים: בהודעה מיום התאונה (ת/1) מסר כי "**פחדתי וברחותי**"; בהודעה שמסר למחורת (ת/5) העיד כי ברוח מאחר שהתחילה לקלל אותו; דברים דומים מסר הנאשם בתשובה לאיושם (פרוטוקול מיום 12.11.19); אך בבית המשפט העיד כי מיד אחרי התאונה ראה את הטנדר מתחילה לחזור לכיוונו, לא ידע שהוא רכב משטרה ופחד שהטנדר יתנגש בו ולכן ברוח (עמ' 172). לאחר שעלה פי עדויות השוטרים, אותן

אני מקבלת לעניין זה, הייתה על הרכב צ'קלקה וחילק מהשופטים כובעי זיהוי משטרתיים, אינני מקבלת את גירושת הנאשם לפיה לא ידע שמדובר בשוטרים.

לפיכך יש להרשעה את הנאשם בעבירה של הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו.

סוף דבר

32. לאור האמור לעיל אני מזכה את הנאשם מעבירה של סיכון חי אדם בנסיבות תחבורת לפי סעיף 332(2) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, ומעבירה אחת של הסעת שב"ח לפי סעיף 12א(ג)(1) לחוק הכנסה לישראל, תש"ב - 1952.

הנאשם מושפע בשאר העבירות המียวחות לו - עבירה אחת של הסעת שב"ח לפי סעיף 12א(ג)(1) לחוק הכנסה לישראל, תש"ב - 1952, עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977, ו- 2 עבירות של נהייה בזמן פסילה לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א - 1961.

ניתנה היום, י"ח שבט תשע"ד, 19 ינואר 2014, במעמד הצדדים.

רבקה פרידמן-פלדמן,
שופטת